

LA LLUFA

SELECCIÓ DE PERSONAL

Augmenten els sense sostre.

França, la riquesa, els grans palaus, els grans castells, els grans restaurants...

Uns cent cinquanta mil essers humans viuen al carrer.

Només a Paris, la llum! Sis-cents-setanta han mort aquests any.

Espanya, les tapes, el sol, el sol una altra vegada...

Entre trenta i quaranta mil persones viuen al carrer segons fonts oficials.

Només a Barcelona n'han mort gairebé seixanta.

Nova York, el que no es troba a Nova York, no existeix.

També els seixanta mil americans (o emigrants sense nacionalitat americana) sense un sostre propi i els vint mil que viuen al carrer.

Europa, la meca dels pobres.

Onze milions sense sostre.

Totes aquestes xifres augmenten a una mitjana del cent vint per cent cada tres anys.

Potser falla alguna cosa, no?

Potser el món va una mica descompensat?

Els mateixos governs del món, quan es reuneixen en algun hotel envoltats de luxe, reconeixen que alguna cosa falla i planifiquen una posterior trobada a dos anys vista per tornar a parlar del tema a nivell global.

Mentre, cada país farà els deures.

A Espanya sense anar més lluny s'han inaugurats dos centres d'acollida amb una capacitat d'una trentena de persones.

L'acollida dura un màxim de dos anys. Gran pas.

Els prohoms també s'han posat les piles.

Uns han subvencionat una exposició d'art contractual de pura denuncia i els altres han comprat tres dotzenes de vacunes per l'Àfrica. Gran pas.

Algun dia, llunyà, això sí, hi haurà més gent vivint al carrer que a casa i aleshores agafaran el sistema polític (diguem poder per ser més exactes) li donaran la volta i ocuparan les cases que fins ara se'ls hi ha negat... i també els càrrecs i el poder.

Problema solucionat?. No senyor, perquè els que per fi aconseguixin casa, deixaran al carrer als que fins ara vivien sota cobert.

Mateixa situació, diferents víctimes.

Una manera de funcionar molt humana.

La justícia, la vergonya, l'humanisme, la generositat... estan al diccionari de filosofia.

